

Somlyó György

ISTEN NEM...

Vas Istvának

Gömbvillám női epiphániák!
Mennyit csapongott köröttem az isten.
Az igazán-örök-egyedlen – hittem.
Szentségtörőn adtam a naivát.

Akit szerettem – örök-ké szerettem.
Mindent láttam – s mint ki semmit se lát.
Tengerpart, alkony, kis hotelszobák:
Oszlopos szentélyek a zsigerekben.

Ívek. Szívek. Vulvák és voluták.
Isten nem hagyta, hogy istent szeressem.
Hisz nem szeretett aki szeretett sem.

Nem fogadta csodával a csodát.
Szintiszta igazat szólt hát a *Mester*.
Isten nálam nem érzi jól magát.

Markó Béla

MÁR NEM A KÖRTEFÁT

Már nem az ablakom előtt borzongó körtefát,
hanem a köröm alá döfött gombostű
formatervezett egyszerűségét énekelem,
mert könnyen és gyorsan lemosható,
s mert újra meg újra felhasználható.

De nem kell megújulnia: csak az élő
változik s frissül fel szüntelenül,
kőben csak a kő, vasban csak a vas
lakozik, míg az ember könnyet, vért
és emlékeket rejteget magában.